บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง " การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ รายการ " ถอดรหัส" ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร " ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับ รูปแบบการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ความเที่ยงและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย รายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปร และการวัดตัวแปร ซึ่งมีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง " การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจรายการ "ถอดรหัส " ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร " เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการวัดตัวแปรเพียงครั้งเดียว (One – Shot Descriptive Study) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชากร 5,662,499 คน ข้อมูลจาก กองสถิติสังคม สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 ซึ่งรวบรวมโดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามหลักการความแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะที่เนื่องจากการสุ่มตัวอย่าง ตามสูตร (วิเชียร เกตุสิงห์, 2541) เมื่อประชากรในกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 5,662,499 คน กำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับ 95 % และความผิดพลาดไม่เกิน 5 % คำนวณหากลุ่มตัวอย่าง ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมให้เกิดได้ (ในที่นี้ $e = 0.05$)

แทนค่า $n = \frac{5,662,499}{1+ (5,662,499 \times (0.05)^2)}$

$= 399.97$

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งประเภท (Stratified Sampling) โดยแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 กลุ่ม ตามเกณฑ์การแบ่งของ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ กลุ่มเขตเมือง กลุ่มเขตต่อเมือง และกลุ่มชานเมือง โดยแต่ละกลุ่มเขตจัดสรรกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนการเลือกกลุ่มย่อย ได้ดังนี้

กลุ่มเขตเมือง มีทั้งหมด 14 เขต คือ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตพญาไท เขตวังทองหลาง เขตห้วยขวาง เขตคลองสาน เขตราชเทวี เขตดุสิต เขตธนบุรี และเขตดินแดง

กลุ่มเขตต่อเมือง มีทั้งหมด 26 เขต คือ เขตสาทร เขตพระโขนง เขตสายไหม เขตวัฒนา เขตยานนาวา เขตประเวศ เขตบางคอแหลม เขตคลองเตย เขตบางกะปิ เขตบางนา เขตดอนเมือง เขตสะพานสูง เขตหลักสี่ เขตลาดพร้าว เขตบางเขน เขตคันนายาว เขตบึงกุ่ม เขตจตุจักร เขตบางแค เขตบางกอกน้อย เขตบางใหญ่ เขตทุ่งครุ เขตบางพลัด เขตภาษีเจริญ เขตสวนหลวง และเขตราษฎร์บูรณะ

กลุ่มเขตชานเมือง มีทั้งหมด 10 เขต คือ เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง เขตจอมทอง เขตทวีวัฒนา เขตหนองแขม เขตบางบอน และเขตตลิ่งชัน

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาวิจัย โดยเลือกจำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนเขตทั้งหมด ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในขั้นนี้ 17 เขต จากทั้งหมด 50 เขต ได้สัดส่วน (Proposion Sampling)ของเขตในแต่ละกลุ่มเขต ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

1. สัดส่วนจากกลุ่มเขตเมือง มีค่า (17 x 14)/50 = 4.76 หมายความว่า จะทำการวิจัยกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตนี้จำนวน 5 เขต

2. สัดส่วนจากกลุ่มเขตต่อเมือง มีค่า (17 x 26)/50 = 8.84 หมายความว่า จะทำการวิจัยกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตนี้จำนวน 9 เขต

3. สัดส่วนจากกลุ่มเขตชานเมือง มีค่า (17 x 10)/50 = 3.4 หมายความว่า จะทำการวิจัยกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตนี้จำนวน 3 เขต

<u>ขั้นตอนที่ 2</u> ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีการจับสลากเพื่อเลือกตัวแทนในแต่ละกลุ่มเขต โดยใช้สัดส่วนจากขั้นตอนที่ 1

1. กลุ่มเขตเมือง ได้แก่ เขตปทุมวัน เขตบางซื่อ เขตพญาไท เขตธนบุรี เขตดินแดง
2. กลุ่มเขตต่อเมือง ได้แก่ เขตสาทร เขตบางกะปิ เขตคลองเตย เขตหลักสี่ เขตลาดพร้าว เขตบางพลัด เขตบางแค เขตบางนา เขตราษฎร์บูรณะ
3. กลุ่มเขตชานเมือง ได้แก่ เขตบางบอน เขตตลิ่งชัน เขตหนองแขม

<u>ขั้นตอนที่ 3</u> เลือกเก็บข้อมูลในแต่ละเขต เท่าๆกัน คือ เขตละ 24 คนและใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนทั่วไป ตาม ห้าง

สรรพสินค้า อาคารสำนักงาน ย่านที่พักอาศัย สวนสาธารณะ สถานีรถไฟฟ้า เป็นต้น (โดยมีเกณฑ์ คือ ให้ใช้แบบสอบถามกับประชาชนที่เคยเปิดรับชมรายการถอดรหัสเท่านั้น)

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำแนกตามสมมติฐานของการวิจัย 6 ข้อ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 *การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส " ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการ*

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

ตัวแปรตาม คือ การใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส "

สมมติฐานข้อที่ 2 *การเปิดรับรายการ "ถอดรหัส " ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจต่อรายการ*

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส "

สมมติฐานข้อที่ 3 *การใช้ประโยชน์จากรายการ"ถอดรหัส"ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจต่อรายการ*

ตัวแปรอิสระ คือ ความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส "

ตัวแปรตาม คือ การใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส "

สมมติฐานข้อที่ 4 *ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการเปิดรับรายการ " ถอดรหัส " ต่างกัน*

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

สมมติฐานข้อที่ 5 *ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส " ต่างกัน*

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส "

สมมติฐานข้อที่ 6 *ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส " ต่างกัน*

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ การใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส "

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างมาจากการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร หนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ถูกสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed – Ended Questionnaire) เพื่อให้หาค่าสถิติ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน โดยมีส่วนประกอบโครงสร้างของเนื้อหา ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการชมรายการ " ถอดรหัส "

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ " ถอดรหัส"

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการ " ถอดรหัส "

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่จากรายการ " ถอดรหัส " เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความเที่ยงตรงแล้วนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Pre-Test) และทดสอบความเชื่อถือได้ โดยวิธี Alpha Coefficient ของ Cronbach กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจริง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อแต่ละตอนของแบบสอบถาม สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากหรือง่ายเพียงใด

จากการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) คือ

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left[1 - \frac{\sum V_i}{V_t}\right]$$

โดย α = ความเชื่อถือได้

K = จำนวนข้อ

V_i = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ผลการหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม มีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าความเชื่อถือได้ส่วนของความพึงพอใจ 0.8895
2. ค่าความเชื่อถือได้ส่วนของการใช้ประโยชน์ 0.9005

ค่าความเชื่อถือได้ที่พบอยู่ในระดับสูงมาก จึงใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไขอีก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง และผู้ช่วยวิจัย ซึ่งจะมีการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนออกไปเก็บข้อมูลจริง โดยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างให้สละเวลาตอบแบบสอบถาม และขอรับคืนทันที และใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 1 เดือน คือในช่วงวันที่ 25 มกราคม – 28 กุมภาพันธ์ 2544

เกณฑ์เทียบระดับความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการเปิดรับรายการ "ถอดรหัส" ได้มาจากการนับคะแนนของของความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการมาคำนวณ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการ

ชมทุกครั้ง (4 ครั้ง/เดือนหรือมากกว่า)	=	5	คะแนน
ชมบ่อยมาก (3 ครั้ง / เดือน)	=	4	คะแนน
ชมบ่อย (2 ครั้ง / เดือน)	=	3	คะแนน
ชมบ้าง (1 ครั้ง / เดือน)	=	2	คะแนน
ชมบ้างนานๆครั้ง (น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง)	=	1	คะแนน

2. ความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมรายการ " ถอดรหัส "

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับความพึงพอใจ โดยวัดเป็นระดับความพึงพอใจ ดังนี้

พอใจมากที่สุด	=	5	คะแนน
พอใจมาก	=	4	คะแนน
พอใจปานกลาง	=	3	คะแนน
พอใจน้อย	=	2	คะแนน
พอใจน้อยที่สุด	=	1	คะแนน

3. ความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ " ถอดรหัส"

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับความสนใจ โดยวัดเป็นระดับความสนใจ ดังนี้

สนใจอันดับหนึ่ง	=	5	คะแนน
สนใจอันดับสอง	=	4	คะแนน
สนใจอับดับสาม	=	3	คะแนน
สนใจอันดับสี่	=	2	คะแนน
สนใจอันดับห้า	=	1	คะแนน

4. การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนเพื่อจัดระดับออกเป็น 5 ระดับ และตั้งเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

ความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการ

1. คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ปริมาณการเปิดรับรายการมีระดับต่ำสุด
2. คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ปริมาณการเปิดรับรายการมีระดับต่ำ
3. คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ปริมาณการเปิดรับรายการมีระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ปริมาณการเปิดรับรายการมีระดับสูง
5. คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ปริมาณการเปิดรับรายการมีระดับสูงมาก

2. ความพึงพอใจจากการชมรายการ

1. คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการมีระดับต่ำสุด
2. คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการมีระดับต่ำ
3. คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการมีระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการมีระดับสูง
5. คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการมีระดับสูงมาก

3. ความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ

1. คะแนนอันดับหนึ่ง 1.00 – 1.80 หมายถึง ความสนใจในประเด็นที่นำเสนอมีระดับสูงมาก
2. คะแนนอันดับสอง 1.81 - 2.60 หมายถึง ความสนใจในประเด็นที่นำเสนอมีระดับสูง
3. คะแนนอันดับสาม 2.61 - 3.40 หมายถึง ความสนใจในประเด็นที่นำเสนอมีระดับปานกลาง
4. คะแนนอันดับสี่ 3.41 - 4.20 หมายถึง ความสนใจในประเด็นที่นำเสนอมีระดับต่ำ
5. คะแนนอันดับห้า 4.21 - 5.00 หมายถึง ความสนใจในประเด็นที่นำเสนอมีระดับต่ำมาก

4. การใช้ประโยชน์จากการชมรายการ

1. คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการมีระดับต่ำสุด
2. คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึงการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการมีระดับต่ำ
3. คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการมีระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการมีระดับสูง
5. คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง การใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการมีระดับสูงมาก

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ดังนี้

1. ให้คะแนน และทำการลงรหัส (Coding) ในแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามไปเขียนลงในกระดาษสำหรับลงรหัส (Coding Form) ป้อนข้อมูลและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่ต้องการ
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จากข้อมูลที่พิมพ์ออกมา เพื่อตรวจสอบหาข้อผิดพลาดในการลงรหัส หลังจากนั้น จึงจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ
4. แปลความหมายข้อมูลที่ได้ประมวลผลเรียบร้อยแล้ว เพื่อจัดทำรายงานและสรุป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับ

1.1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส "

1.3 ความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส "

1.4 ความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ " ถอดรหัส"

1.5 การใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส "

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 *การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส " ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการ*

สถิติที่ใช้ คือ Pearson ' s Product Moment Correlation Coefficient ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับรายการ "ถอดรหัส" กับการใช้ประโยชน์จากรายการ

สมมติฐานข้อที่ 2 *การเปิดรับรายการ " ถอดรหัส " ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจต่อรายการ*

สถิติที่ใช้ คือ Pearson ' s Product Moment Correlation Coefficient ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับรายการ "ถอดรหัส" กับความพึงพอใจต่อรายการ

สมมติฐานข้อที่ 3 *ความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส" ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการ*

สถิติที่ใช้ คือ Pearson ' s Product Moment Correlation Coefficient ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจต่อรายการ "ถอดรหัส" กับการใช้ประโยชน์จากรายการ

สมมติฐานข้อที่ 4 *ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการเปิดรับรายการ " ถอดรหัส " ต่างกัน*

สถิติที่ใช้ คือ T-Test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่จำแนกตามตัวแปรเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเปิดรับรายการ " ถอดรหัส " จำแนกตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 5 *ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส " ต่างกัน*

สถิติที่ใช้ คือ T-Test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่จำแนกตามตัวแปรเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส " จำแนกตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

สมมติฐานข้อที่ 6 *ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส " ต่างกัน*

สถิติที่ใช้ คือ T-Test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่จำแนกตามตัวแปรเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส " จำแนกตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน